30/07/2019

“Ο Ευγένιος είχε ευκαιρία να σώσει τη ζωή του αλλά αρνήθηκε να βγάλει τον σταυρό του”

/ Βίοι Αγίων

Ο νεομάρτυς Ευγένιος Ροντιόνωφ ήταν στρατιώτης στον πρώτο πόλεμο της Τσετσενίας επί επαράτου Γέλτσιν. Συνελήφθη από τσετσένους αντάρτες, βασανίστηκε,σφάχτηκε σαν αρνί και αποκεφαλίστηκε όταν αρνήθηκε να γίνει μουσουλμάνος και να πολεμήσει εναντίον της Ρωσίας, όπως είπε ο ίδιος ο δήμιος στη μητέρα του.

Αποκεφαλίστηκε το 1996 τη μέρα που γινόταν 19 ετών. Παρόλο ότι δεν μεγάλωσε σε ένα ευσεβές περιβάλλον δεν αποχωριζόταν ποτέ τον μικρό σταυρό που του είχε χαρίσει η γιαγιά του στα 11α γενέθλια του. Από αυτό τον μικρό σταυρό αναγνώρισε η μητέρα του το σώμα του που κειτόταν σε έναν ομαδικό τάφο μαζί με τρείς άλλους συστρατιώτες του. Για την γενναία άρνηση του να αποχωριστεί αυτό

το σταυρό και να απαρνηθεί την πίστη στον Εσταυρωμένο εσφάγη ως αμνός στις 10/23 Μαϊου 1996. Η κομμένη κεφαλή του είχε ταφεί από τους ισλαμιστές αντάρτες σε άλλο σημείο.

Η τραγική μητέρα άρχισε να ψάχνει μόνη της για να βρεί το γιο της αμέσως μόλις έμαθε ότι ήταν αιχμάλωτος στα μέσα Φεβρουαρίου του 1996 και επι 9 συνεχείς μήνες. Πληροφορήθηκε ότι ήταν νεκρός τον Σεπτέμβριο του 1996. Τότε έβαλε υποθήκη το σπίτι της στη Μοσχα για να εξασφαλίσει χρήματα, απαραίτητα για τις συναλλαγές με τους αντάρτες και άρχισε να ψάχνει τον τόπο που ετάφη ο γιός της. Από την αρχή της αναζήτησης της ήλθε σε επαφή με τους ισλαμιστές αυτονομιστές,ταλαιπωρήθηκε πολύ και απειλήθηκε η ζωή της από μύριους κινδύνους αλλά τελικά κατάφερε να μιλήσει με τον ίδιο τον φονιά του γιου της, Ruslan Khaikhoroyev.

Αυτός της είπε ότι ο Ευγένιος είχε ευκαιρία να σώσει τη ζωή του αλλά αρνήθηκε να βγάλει τον σταυρό του και να γίνει μουσουλμάνος και ότι προσπάθησε μάλιστα να δραπετεύσει μια φορά.

Η μητέρα αρνείτο να πιστέψει ότι ο γιος της δεν ζει, ακόμα και όταν αναγνώρισε τις μπότες του κατά την εκταφή.Όταν είδε όμως τον μικρό σταυρό του στο ακέφαλο σώμα του δεν άντεξε και λιποθύμησε.

Τελικά κατάφερε καταβάλλοντας «λύτρα» να της επιτρέψουν να πάρει και να μεταφέρει τα νεκρά του Ευγένιου και των συντρόφων του στη Μόσχα όπου και έγινε η κηδεία.
Ο πατέρας του Ευγένιου πέθανε πέντε μέρες μετά την ταφή τού γιού του.

Η απόδοση τιμής στο πρόσωπο του αυξάνεται χρόνο με τον χρόνο στην Ρωσία. Ηδη έχουν δημοσιευθεί βιβλία για την ζωή και το μαρτύριο του με την ευλογία τού μακαριστού πατριάρχου Αλεξίου του Β, υπάρχει μια εκκλησία επ ονόματι του, έχει γραφεί ακολουθία και έχουν ιστορηθεί πολλές εικόνες του, κάποιες από τις οποίες μυροβλύζουν.